

NEGEN UUR 'BORGEN'

Geslaagde marathon

Ook journaliste Hanne Holm (Renée Soutendijk) heeft persoonlijke offers gebracht voor haar carrière. Foto Reyner Boxem

Twee seizoenen van de populaire Deense tv-serie Borgen omgezet in een negen uur durende theatermarathon. Het blijkt een gouden greep van regisseur Ola Mafaalani en het Noord Nederlands Toneel.

Echter, wie nog nooit een aflevering van Borgen gezien heeft, raakt snel het spoor bijster in de snelle schakelingen tussen de vele personages en gebeurtenissen. Enige voorkennis is dus wel prettig bij deze theaterversie die vrij trouw blijft aan de tv-serie. Ook in de schouwburg wordt mooi inzichtelijk gemaakt hoe iedereen die zich in de 'burcht' begeeft, het 'gewone' leven volledig uit het oog verliest. Hier wordt een spel op leven en dood gespeeld met trekjes van de koningsdrama's van Shakespeare.

Maar Borgen is meer dan alleen een politiek-strategisch steekspel. Er is tevens ruimte voor een stevig maatschappelijk 'debat' en ook het persoonlijke drama wordt niet vergeten.

Want dat een politieke of journalistieke carrière meer kapot maakt dan je lief is,

wordt prachtig invoelbaar gemaakt door het voltallige spelersensemble. Zoals wanneer de alcoholistische journaliste Hanne Holm (Renée Soutendijk) vertelt over de moeizame relatie met haar dochter aan de hand van hun ontbijtritueel; hoe samen eten eerst werd vervangen voor een snelle boterham en er later nog slechts een kop koffie werd genuttigd. Ondertussen zie je de dochter van Nyborg eenzaam aan haar ontbijt. Ook zoontje Magnus dwaalt steeds verloren tussen de volwassenen door die druk zijn met hun eigen sores.

In Malou Gorter is de perfecte Birgitte Nyborg gevonden en de prachtige muziek van Eef van Breen mag zeker niet ongenoemd blijven. Alleen bij de keuze voor een aantal amateurspelers (o.a. oud Heineken-topman Anthony Ruys kun je je afvragen wat de toegevoegde waarde is.

Borgen is een van de laatste wapenfeiten van Ola Mafaalani bij het NNT. Met deze geëngageerde voorstelling bewijst ze dat dat nog een gemis wordt. Er zit hier en daar best een dipje in de marathon en soms is het wat chaotisch, maar het weet niettemin negen uur lang moeiteloos de aandacht vast te houden. Verhaal, spel, muziek en eten maken het samen tot een zintuiglijke belevens die voorbij vliegt.

Esther Kleuver